

гръцката азбука, а отчасти измислилъ самъ. Послѣ това съчинителтъ разказва кои именно букви сж земени отъ гръцката азбука и кои сж притурени. Но най-важни въ тая статия сж отговорите на Храбра, които той изрича противъ неприятелите на славянското развитие. Неприятелите говорятъ: „чесо моуже сжтъ словѣнски писмена (книги). Разбира са, че тѣхъ не е сжтворилъ богъ, или ангели, и оние „ижде отъ кона сжтъ“ (ископи, отъ вѣка), като жидовските, римските и елинските, „иже сжтъ отъ самага бога“, който е повѣдѣлъ да са пишатъ книги само на три езика, които сж освѣщенни съ надписътъ на Христовиятъ кръстъ.“ Храбръ, като са старае да докаже противното, говори, че елинските писмена сж написани отъ погани идолопоклонници, а славянските отъ свѣти мъже. Сжществува мнѣние, че Иоанъ Екзархъ Български и Храбаръ сж едно исто лице и че прилагателното Храбръ са е давало на енергическите проповѣдници. Ние отчасти са сжглашаваме съ това мнѣние (гл. стр. 34 и 35), защото имаме множество причини да мислеме така, а не друго-яче. Въ манастирътъ Нямцу (въ Ромѣния) са намира евангелие, написано въ XVII вѣкъ, въ което намираме слѣдующите рѣдове: Сіе евангелие списано бысть Діописіемъ іеромонахомъ храбримъ.“ Трѣба да кажеме и това, че ако отдѣляваме по-горе Иоана Екзарха отъ черноризца Храбра, то правиме това по обичайтъ на досегашните археологически изслѣдователи.

6. Козма, пресвитеръ български. Козма е живѣлъ едновременно съ „Черноризца Храбра“, т. е. въ онова време, когато още сж живѣде мюзина, която сж познавале лично Иоана (Екзарха). Той е на-